

el, der har fjernet den sidste rest af mulighed for at etablere en selvstændig levedygtig palæstiensisk stat gennem sine fortsatte og kriminelle etniske udrensninger, og der er etableret et diktatur i Irak eventuelt med en eller anden tidligere hærchef som leder af diktaturet. Det ønsker vi en diskussion af, også før man begynder forberedelserne.

Så viser det sig, når vi tager den diskussion, hvis vi ikke allerede skulle have haft diskussionen, at så vil folk godt diskutere indholdet, folk vil i hvert fald gerne stille Enhedslisten og SF en masse spørgsmål: Om vi vil frede Saddam Hussein, om vi ville have accepteret Hitler osv., osv.?

Det med Hitler skal jeg lige lade ligge i denne omgang, men i forhold til Saddam Hussein er virkeligheden jo den, at lige præcis venstrefløjen i årevis, langt før 1990 og langt tid før Golfkrigen, har ført en kampagne for en konsekvent støtte til det irakiske folk.

Det er jo et af problemerne, at den linje, som Enhedslisten har haft, og den linje, som andre på venstrefløjen har haft, ikke er blevet fulgt, for amerikanerne understøttede Saddam Hussein. Det var jo lige præcis det, at amerikanerne, englænderne og Vesten understøttede Saddam Hussein, der gjorde, at han både fik mod til at angribe Iran og fik mod til at giftgasse sine egne kurdere, og at han til sidst blev så overmodig, at han troede, at han kunne angribe Kuwait for at få den røverkrig til at betale for hele gildet. Sådan var det. På det tidspunkt støttede Vesten ham.

Det er jo tankevækkende, når der nu snakkes om den her giftgas, som ganske rigtigt nogle af os stod og demonstrerede imod nede på slotspladsen, dengang det fandt sted, at når man ser, hvad der blev udtalt om det fra officiel side, var den tidligere udenrigsminister, Uffe Ellemann-Jensen, faktisk på besøg i Kuwait og Qatar i De Forenede Emirater kort tid efter, og han udtalte, at giftgasserne er de fattiges atomvåben, og i en tid, hvor der sker nedrustning på andre områder, er det kedeligt at se, at giftgasserne igen bliver anvendt.

Ja, det må man sige, det er jo virkelig en benhård fordømmelse af Saddam Husseins diktatur: Det er kedeligt at se, at giftgasserne bliver anvendt! Nej, langt hen ad vejen blev den modstand, som burde have været på det tidspunkt, ikke understøttet. Og det viste sig jo også, da oprøret kom fra folk i syd og fra folk i nord i Irak i

forbindelse med konflikten, at de ikke fik den nødvendige støtte.

Vi mener, at befolkningerne skal gøre op med diktaturet, ligesom vi mente, at befolkningerne i Østeuropa skulle gøre op med de udemokratiske regimer. Det er vores mål. Det er klart, at hvis Saddam Hussein angriber andre, skal der nogle andre midler til, men ellers er det befolkningerne, der skal støttes til at lave et opgør. Det kræver to ting: Det kræver materiel støtte til folk, og det kræver en politisk linje, der understøtter et oprør.

Der er det klart, at vi er fuldstændig uenige i den politiske linje, som går ud på at give Tyrkiet en garanti for, at der ikke kan etableres en selvstændig kurdisk stat, at kurderne med andre ord nægtes ret til selvbestemmelse. Det er det modsatte af at opfordre til et oprør mod Saddam Hussein. Hvis man virkelig ønskede et oprør i Irak mod Saddam Hussein, skulle man som et af de første punkter garantere kurdernes ret til selvbestemmelse. Så ville man få en trofast skare af mennesker, der ville ofre alt for at komme af med Saddam Hussein. I stedet har man indgået en aftale med USA om under ingen omstændigheder at acceptere kurdernes ret til selvbestemmelse, fordi man er bange for, at det skal smitte af på de kurdere, som bor inde i Tyrkiet.

Kl. 18.00

Kort sagt: Det her handler ikke om, hvorvidt nogen vil frede Saddam Hussein. Det handler om, hvorvidt man vil understøtte befolkningernes kamp mod Saddam Hussein, eller om man vælger den anden løsning, som er valgt primært fra USA, en løsning, som efter vores opfattelse – og det er vores opfattelse – hænger utrolig sammen med de olieressourcer, som eksisterer i Irak.

Afslutningsvis vil jeg bare sige: Det her forslag var et rent demokratisk forslag om at udvide den demokratiske praksis, sådan at når vi her i Folketinget skal træffe så alvorlige beslutninger som at sende Danmark i krig, så bliver der, når vi går i gang med forberedelserne til det, taget en diskussion i Folketinget, så vi får en afklaring og en afstemning. Det var et demokratisk forslag. Det havde vi håbet at andre ville være med til, uanset hvordan man konkret og aktuelt stiller sig til konflikten i Irak. Det har ikke været tilfældet. Det skal jeg selvfølgelig beklage.

Men hvad angår den anden diskussion, så er det klart, at det behov, der helt tydeligt har været for alligevel at diskutere tingene, selvfølgelig må føre til, at der så bliver stillet en forespørgsel,